

Diny Meurs-Deetman, Joop Zwart en Anton van Wezep bij de overhandiging. José Oosthoek

Historisch document krijgt plek in Schildersmuseum

24 juni 2024 om 12:00

Een kasboek van schildersbedrijf J. W. Deetman uit Elburg ligt sinds vorige week in het Schildersmuseum. “Het deed dienst van 1900 tot 1908”, aldus Anton van Wezep namens het Schildersmuseum. “Via via hebben we het kunnen bemachtigen, een historisch document.”

José Oosthoek

Diny Meurs-Deetman; kleindochter van schilder J. W. Deetman, weet nog dat haar vader het kasboek schonk aan het Sikkensmuseum in Sassenheim. “Dat museum is opgeheven en dan gaat de collectie naar een depot. In het geval van het Sikkensmuseum was dat het depot in Den Bosch. Vervolgens worden stukken uit de collectie te koop aangeboden, aan andere musea en aan particulieren.” Een collega van Anton van Wezep was ter ore gekomen dat het museum opgeheven was en vertelde hem dat hij zijn eigen werken terug ging kopen. “Ik zag het kasboek op Marktplaats staan”, zegt Van Wezep. “Toen heb ik Diny een seintje gegeven dat het kasboek van haar grootvader te koop was. Hierna is de koper opgespoord, maar het kasboek was al weg. Vervolgens is Joop Zwart er achteraan gegaan en na enig speuren heeft hij de eigenares gevonden.” Zwart legt uit: “De mevrouw die het kasboek gekocht had, verzamelt oude kasboeken. Ik heb haar uitgelegd wat het kasboek van Deetman betekende en of zij een connectie had met Elburg. Dat laatste

was niet zo, ze begreep dat het kasboek voor Elburg en het Schildersmuseum van grote historische waarde is en heeft het doorverkocht aan mij. Het kasboek heeft een hele reis gemaakt, we zijn blij dat het nu is waar het hoort, het ligt in de werkplaats van het Schildersmuseum.”

Van Wezep: “Het kasboek, of eigenlijk ‘Rekenboek’, zoals op de kaft staat, laat zien wat de werkzaamheden inhielden, met bijbehorende kosten. Waar de schilders heen gingen, waar werd schoongemaakt, een ruit gezet, de uren werden bijgehouden en verf werd afgewogen en genoteerd per ons. En er staan veel bekende namen in het boek, het is mooi bewaard gebleven. In januari gingen alle rekeningen de deur uit voor betaling. Dat vonden ze soms vervelend, om geld vragen, dat duurde soms wel een jaar. Dan gingen ze niet zelf op pad, maar stuurden de kinderen.” Diny reageert: “Dat weet ik nog wel. Dan kregen we de envelop met de nota mee en die moesten we dan naar de klant brengen. Ik kreeg altijd direct contant geld mee als ik de nota kwam brengen. Soms liep ik met veel geld over straat. Mooi dat het kasboek van mijn grootvader, na zoveel omzwervingen toch weer in Elburg terecht gekomen is.”